

Del nærmere. I Fjor var der vedtaget et større Antal Statspolitibetjente. Jeg tog mit Forbehold den Gang, idet jeg ikke var klar over, om det var for mange eller for faa. Nu er her meget færre, og der har jo ogsaa været udtalt ret stærk Tvivl om, hvorvidt Antallet var tilstrækkeligt til, at de kunde gøre nogen Nytte. Men jeg synes, at de senere Begivenheder tale stærkt for en saadan Forøgelse af Politiet. Man tænke blot paa, hvordan en enkelt Opdager i Nordjylland med overordentlig stort Held og meget hurtigt for ikke længe siden opdagede Forbryderen, Morderen. Den Opdager, som blev sendt over til Nyborg, og den konstituerede Undersøgelsesdommer, Auditor Mensen, have jo gjort et overordentlig godt Arbejde. Der er kastet Lys over mangt og meget, draget meget frem, som Glemselens Slør hvilede over, og selv om Morderen endnu ikke er bleven opdaget, har Arbejdet langt fra været omsomst. Det viser sig altsaa, at en enkelt Mand, som har det rette Greb paa Tingene, kan gøre Nytte. Derfor ville de her foreslaaede 36 Statspolitibetjente ogsaa kunne gøre Nytte. Derom er der ikke Meningsforskel mellem Mindretallet og Flertallet. Men det, som skiller, er, at Flertallet ønsker at faa dette Korps organiseret i to Afdelinger, en for Øerne og en for Jylland, hver ledet af en Assistent. Det synes os ikke at falde rigtigt i Traad med, hvad det ærede Flertal hævder med stor Styrke, ikke mindst i Dag, at vi skulle spare. Her vil man jo paa en Maade tvinge Ministeren til at tage to nye Embedsmænd, altsaa til en Forøgelse af Udgifterne. Dette vilde være lettere forstaaeligt, dersom Ministeren mente ikke at kunne klare sig foruden. Men Ministeren har jo udtalt baade ved Konferencen og ligeledes her i Tinget, at han kunde klare sig uden de to Embedsmænd. Derfor har Mindretallet ikke kunnet støtte Flertallets Ændringsforslag i saa Henseende, men maa tilraade at stemme imod det.

Med Hensyn til det sidste Afsnit er Stillingen jo ret mærkelig, der er Enighed, og man er alligevel uenig, og det har ikke været muligt at komme hinanden nærmere. Det skulde glæde mig overordentlig, hvis dette skulde kunne lykkes inden tredie Behandling, thi Uoverensstemmelserne ere ikke større, end at man maatte kunne komme over dem med god Villie fra alle Sider. Flertallet vil i og for sig nok gaa med til at paalægge disse Foreninger en Afgift til dette Formaal,

men mener, at det skulde ske ved særlig Lov. Mindretallet er derimod af den Anskuelse, at dette Spørgsmaal ikke er saa vanskeligt at overse, og at man meget godt kunde tage Lovforslaget, som det er paa dette Omraade. Og her vil jeg pege paa en Side af dette Spørgsmaal, som for mig har en meget stor Betydning, da det ogsaa vidner om, at Justitsministeren har praktisk Sans. Her kommer den højtærede Justitsminister og forlanger et Statspoliti, der medfører en Udgift, og anviser paa den anden Side Indtægter til Dækning deraf om ikke helt, saa dog delvis. Det er noget, man maa sætte Pris paa, havde man gjort noget lignende, da man vedtog de store Lønningslove, som f. Eks. Jernbanelønningsloven, havde vi ikke siddet saaledes i det, som vi gøre. Havde man sagt til Postvæsenet: Vær saa god, Lønningerne skulle I faa, men I maa selv skaffe Dækning for dem, og havde man sagt noget lignende til Telegrafvæsenet, havde vi staaet ganske anderledes i det. Man siger stadig, at Ministeriet skal vise Vej til at skaffe Indtægter og skaffe Balance, og Ordføreren for Flertallet har i Dag ogsaa manet os til Varsomhed. Nu kommer den højtærede Justitsminister og viser os en praktisk Vej dertil. Det er et Spor, man fra i Dag af bør følge helt igennem, saa ville vi komme til at staa ganske anderledes i det i finansiell Henseende. Det er en praktisk og rigtig Vej, og af disse Grunde har Mindretallet ikke kunnet gaa med til Flertallets Ændringsforslag, men det høje Ting ser nok, at Uoverensstemmelserne mellem os ikke ere store. Man skulde synes, at det var noget, der kunde jævne sig, og det skulde glæde mig, om det kunde lade sig gøre, men paa det nuværende Tidspunkt tilraader jeg at stemme imod Flertallets Ændringsforslag.

Christiansen: Jeg har i Betænkningen tilladt mig at udtale, at jeg paa meget væsentlige Punkter kunde være enig med Mindretallet i denne Sag, og det er i Uoverensstemmelse med min Stilling til Forslaget i Fjor og mine Bemærkninger ved Sagens første Behandling her i Tinget i denne Samling. Naar jeg alligevel ikke fuldt ud slutter mig til det foreliggende Forslag, er det, fordi der fra visse Sider er rejst Protest imod, at man paa det nuværende Tidspunkt afgør dette Spørgsmaal paa denne Maade. I det Lovforslag, der blev vedtaget i det høje Ting i Fjor, var der en Bestemmelse om, at Staten skulde udrede Halvdelen af Udgifterne til det